

23 januari

“eten van de boom des levens”

Openbaring 2:7

Het leven van een gelovige is niet altijd eenvoudig. Er zit in ieder mensenleven altijd wel iets van moeite, zorg en tegenslag. Elk huisje heeft zijn kruisje, zeggen we wel eens met grote tegeltjes wijsheid. Jaren pastorale ervaring doet mij weten hoe juist dit is. Daarin verschilt het leven van een gelovige niet echt van dat van een ongelovige. Het is het kruis van Christus dat het verschil maakt. Wie Mij volgen wil neme zijn kruis op zich, leert Jezus. Wie Jezus volgen wil verloochene zichzelf.

Soms ben ik ongerust, wanneer ik de tegenwoordige kerkelijke praktijk zie. Er lijkt een evangelie rond te gaan, dat geen evangelie is. Een welvaart evangelie. Alsof het volgen van Jezus hier en nu al de garantie is dat het de gelovige op aarde aan niets ontbreken zal. Menige happy-clappy preacher predikt een evangelie van voorspoed. Velen zoeken een aards paradijs.

De Bijbel spreekt over een paradijs Gods. Dat is niet een vrijstaand huis, met tweede auto en een grote barbecue in de tuin of vakantie op een tropisch eiland. Het paradijs Gods is de plaats waar de op aarde in voorlopigheid beleefde gemeenschap met de Heer, in alle heerlijke toonaarden werkelijkheid worden zal. In die situatie zal als het ware de begin situatie van Gods schepping teruggevonden worden. Daarom is het een geweldige belofte van onze Heer, straks te mogen eten van de boom des levens.

In de aardse hof van Eden stonden twee bomen. Nadat de mens gegeten had van de boom, waarvan niet gegeten mocht worden, verwijderde de Here God de andere boom. De boom des levens. Het eeuwige leven werd de mens ontnomen. Groots is het dat overwinnaars in de strijd straks, in het paradijs van God, weer mogen eten van de boom des levens en het eeuwige leven zullen hebben.

Laten we volharden in de geloofsstrijd, ons kruis op ons nemen en daarin gesterkt worden door deze belofte.